

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/103/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

114./2019. (IV. 4.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ jogi képviselője útján 2018. március 13-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2019. április 4-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy S. település, 2017. április 13-án tartási szerződést kötött néhai B.I.-nével.

A tartás fejében néhai B. I.-né rá ruházta a s. település tulajdoni lapon 622/A/25. helyrajzi számon nyilvántartott, természetben S. település, P. O. út *. szám alatti, 39 m² területű társasházi lakása tulajdonjogát. Néhai B. I.-né, S. település, a lakásában, 2018. február 28-án elhunyt.

2018. március 4-én, S. település, P. O. út *. fsz. *. ajtószám alatti lakásában, ami történetesen ugyanazon lépcsőházban van, amiben a tartási szerződéssel érintett lakás, 13:00 körüli időben megjelent két férfi és egy nő. Kopogtatásukra nyitotta ajtót. Kérdésre, hogy miért keresnek, a három személy azt állította, hogy ők néhai B. I.-né örökösei, és a panaszos „lenyúlta” néhai B. I.-né lakását. Közölte velük, hogy tartási szerződést kötött, amit meg is mutatott nekik, és tartás fejében lett tulajdonosa a lakásnak. Erre a három személy trágár, félelmet keltő hangnemben közölte vele, hogy a tartási szerződés semmit sem ér, és követelni kezdték tőle a tartási

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

szerződéssel érintett lakás kulcsát. A panaszos a kulcs átadását megtagadta, és mivel nem érezte magát biztonságban, jobbnak látta visszavonulni a lakásába.

Miközben a lakás ajtaját csukta be, a három személy közül az egyik férfi azt kiáltotta, hogy rendőrt hívnak. Pár percen belül két rendőr érkezett, egy nő és egy férfi, akik kihívták a panaszost a lakásból, és intézkedni kezdtek vele szemben.

A rendőri intézkedésre tehát 2018. március 4-én, 13:30 óra körüli időben, S. település, a P. O. út *. szám alatti társasházban két rendőr (egy férfi és egy nő) által került sor.

A rendőri intézkedés során az intézkedő rendőrök kihívták a lakásból, majd igazoltatták, és ezt követően felszólították, hogy adja át a néhai B. I.-né által lakott lakás kulcsait, a tudomása szerint, a rendőri intézkedést telefonon kérő három polgári személynek. E három polgári személy mindvégig jelen volt az intézkedés során, és hangoztatták, hogy a panaszosnak a kulcsot át kell adnia a részükre. A panaszos a tulajdonjogára hivatkozva, megtagadta a lakás kulcsának a rendőri intézkedést kérő három polgári személy részére történő átadását, és közölte a rendőrökkel, hogy a kulcsot, legfeljebb nekik adja át.

Közben a tulajdonjogát igazolta az intézkedő rendőröknek, a lakásra vonatkozó tartási szerződéssel, és a lakás tulajdonjogának megszerzése körében a NAV által kibocsátott vagyonszerzési illeték megállapításáról szóló határozattal. Ezekről az okiratokról a rendőrök közül, ha jól emlékszik a hölgy, a telefonjával fényképeket készített.

Ezek után az intézkedő rendőrök felszólították, hogy nyissa ki a néhai B. I.-né által lakott lakást, és oda engedje be őket és a rendőri intézkedést kérő három polgári személyt.

E rendőri felszólításnak eleget tett, a lakást kinyitotta, és oda bementek az intézkedő rendőrök, és velük a rendőri intézkedést kérő három polgári személy - utóbbiak belépésük után, azonnal a lakásbelső fotózásába kezdtek. Miután a lakás ajtaját kinyitotta annak kulcsát átadta az intézkedő rendőröknek, majd kiment a lakásból és az általa lakott, ugyanazon lépcsőházból nyíló, S. település, P. O. út *. fsz. *. ajtószám alatti lakásába ment, hogy a tulajdonjoga igazolására előkeresse a tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséről szóló határozatot is.

Mire a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséről szóló határozatot megtalálta, a rendőrök már a társasház előtt álltak. Itt bemutatta nekik a határozatot, de a rendőrök azt közölték vele, hogy ők az ügyel már nem foglalkoznak. Az intézkedő rendőröknek átadott lakáskulcsot sem kapta vissza a panaszos.

Azóta azt észlelte, hogy a néhai által lakott lakás zárját kicserélték. A zárcserét nem tudja, hogy ki végezte el. A panaszos a rendőri intézkedés nélkül nem adta volna ki a kezéből a néhai B. I.-né által lakott lakás kulcsát, hiszen a lakás a tulajdonát képezi.

A rendőri intézkedés hatására a panaszos elesett a tulajdonát képező ingatlan birtoklásának lehetőségétől. Nem tud oda bejutni, nem tudja átíratni a nevére a közmű szolgáltatási szerződéseket, nem tudja oda beengedni a néhai B. I.-né hagyatéki eljárásában hagyatéki leltárt készítő ügyintézőt, és általában is, nem tudja erőszakmentesen birtokba venni a tulajdonát képező lakást. Közben a lakás minden terhét tulajdonosként ő viseli.

A panaszos nem tudja, hogy a rendőrség hogyan dönthette el három idegen személyről, hogy ők örökösök, mikor még a hagyatéki eljárás meg sem indult. És ha a rendőrség egy általa nem ismert eljárás keretében meg is állapította, hogy a három polgári személy örököse a néhainak, milyen alapon szólították fel a panaszost, hogy egy a hagyatékhöz nem tartozó, viszont a tulajdonát

képező lakás kulcsát adja át valakinek. Mivel nem kapott átvételi elismervényt, azt se tudja mi lett a kulcs sorsa.

Annyit tud a panaszos a három rendőri intézkedést kérő személyről, hogy egyiküket T. T.-nek hívják, aki elmondása szerint valamilyen kapcsolatban áll vagy állt a rendőrséggel. Mivel pedig néhai B. I.-né születési neve T. I., a férfi feltehetően valamilyen rokoni kapcsolatban állt vele. A rendőrség vele semmit sem közölt, így azt sem tudja, hogy ki ellen indítson birtokháborítási eljárást a tulajdonát képező lakás lezárása miatt.

A lakást feltörni viszont nem szeretné, mert az egyrészt jelentős kárral járna, amit neki kellene viselni, másrészt pedig tart attól, hogy ismét rendőri intézkedést foganatosítanak vele szemben.

A panaszos kérte az ügye kivizsgálását, egyúttal tájékoztatásul közölte, hogy ismeretlen tettes ellen feljelentést tett a S. város Rendőrkapitányságon, mivel a lakásba annak zárcseréje miatt nem tud bemenni.

2) A panaszos csatolta a 2018. március 11-én lekért tulajdoni lapot, amely szerint ő a kérdésese ingatlan tulajdonosa.

3) A panaszos jogi képviselője csatolta az ügyvédi meghatalmazását.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) K. Zs. r. ezredes átiratában előadta, hogy a rendőri intézkedés alapjául a Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központjába érkezett állampolgári bejelentés szolgált, a bejelentő T. T. volt. Nevezett a S. város Rendőrkapitányság állományába tartozik, de ezt az információt a bejelentés során nem hozta a hívásfogadó központ tudomására. A bejelentésről a Robotzsaru Neo Ügyeleti moduljában az alábbi bejegyzés került rögzítésre: „2018. március 4-én 13:53 órakor T. T. * telefonszámról bejelentést tett a Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint S. település, P. O. út * helyen *, nagynénje meghalt és az eltartási szerződéssel rendelkező férfi, aki a ház gondnoka, önhatalmúlag kicserélte a zárat, így a bejelentő és a testvére, mint törvényes örökösök nem tudnak bejutni az ingatlanba. A bejelentő nem tudott erről a szerződésről, a gondnok szintén a helyszínen van.”.

A Tevékenység-irányítási Központ a helyszínre irányította a V. M. r. törzsőrmesterből és K. V. A. r. őrmesterből álló járőrpárt. A járőr a küldés vételét követően rövid idő múlva pontosítani kívánta a címet, ekkor az ügyeletes megadta a kért adatokat, majd hozzátette, hogy „aztán ne lepődjél meg, ha egy ismerős arccal találkozol”.

Az intézkedő rendőrök felvették a kapcsolatot a bejelentővel, majd a ház gondnokával. A rendelkezésre álló adatok szerint ezt követően mindannyian bejutottak a kérdéses lakásba. A rendőrök az intézkedést nyilatkozatuk szerint felvilágosítással zárták, arról jelentést készítettek. Az intézkedést követően a bejelentők lecserélték a zárat, így a gondnok, aki korábban tartási szerződést kötött az elhunytal, nem tudott bejutni az általa örökölt ingatlanba.

Az alap rendőri jelentésben foglaltak szerint a járőrök közölték az úrral, hogy a hozzátartozóknak joguk van a lakásba bejutni, illetve joguk van a hölgy személyes dolgaihoz. A jelentésben

foglaltak szerint a „gondnok mondta, hogy bemehetnek a lakásba csinálhatnak fényképeket az ingóságokról és azok állapotáról, majd később a kulcsot is átadta részükre”.

A panaszos 2018. március 12-én kelt beadványával, magánindítványának előterjesztésével feljelentést tett, amely alapján *. bü. számon nyomozást rendeltek el magánlaksértés vétség gyanúja miatt.

Tekintettel arra, hogy az alapintézkedés a S. város Rendőrkapitányság állományába tartozó T. T. r. főtörzszászlós bejelentése alapján történt meg, a nyomozást a szubjektív ügyintézés látszatától is mentes eljárás biztosítása, az igazságszolgáltatás pártatlanságába és elfogulatlanságába vetett bizalom megőrzése végett felterjesztettük a Megyei Rendőr-főkapitányság bünyügyi igazgatója részére, aki intézkedett a kizárási indítvány elbírálására, és a nyomozás lefolytatására a G. város Rendőrkapitányságot jelölte ki. A G. város Rendőrkapitányság - tekintettel arra, hogy a feljelentett személyek egyike hivatásos állományú rendőr - a nyomozást áttette a S. város Járási és Nyomozó Ügyészségre, ahol jelenleg Nyom. * számon büntetőeljárás van folyamatban.

A beadványban M. J. feljelentést tett, kérte az elkövetők megbüntetését, előterjeszti a magánindítványát, emellett a levél nagy része a rendőri intézkedéssel kapcsolatos információkat tartalmaz. Ezek szerint a rendőrök igazoltatták, felszólították, hogy adja át a lakás kulcsait, felszólították, hogy nyissa ki a lakást, és oda engedje be a bejelentőket. Tartalmazza továbbá, hogy a rendőrök részére átadta a kulcsot, amelyet aztán már nem kapott vissza, illetve tartalmazza, hogy a rendőri intézkedés nélkül nem adta volna ki a kezéből ezt a kulcsot.

Ezen tartalmi elemeket összességükben értékelve, mivel azok a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben a rendőri intézkedésekkel kapcsolatos előírásokat érintették és felvetették azok szakszerűtlenségének a gyanúját, továbbá, mivel nem volt tudomásuk arról, hogy a panaszos ezzel egyidejűleg a Független Rendészeti Panasztestületnél panaszt tett, a beadványt rendőri intézkedés elleni panaszként is értékeltük. A rendőrség által lefolytatott panasz eljárás során beszerezték a rendőri intézkedésről készült iratokat, illetve kiegészítő jelentést készítettek az érintett rendőrökkel. A Panasztestület megkeresésére figyelemmel, az abban foglaltak alapján az egyik rendőrrel újabb, részletes jelentést készítettek. A jelen kivizsgálás elvégzésére vonatkozó átirat alapján kielemezték a rendelkezésükre bocsátott hanganyagokat, illetve újabb kiegészítő jelentéseket készítettek az eljáró rendőrökkel, ezen kívül jelentésben nyilatkoztatták a történetekre vonatkozóan K. Sz. r. századost, T. T. c. r. főtörzszászlóst, L. T. r. főtörzszászlóst, illetve Sz. T. r. törzszászlóst. A fegyveres biztonsági őrség adott napon szolgálatot teljesítő tagjai meghallgatásuk során egyáltalán nem emlékeztek az esetre.

A helyszínen intézkedő rendőrök jelentései egyaránt azt tartalmazzák, hogy M. J. a részére adott felvilágosítást követően saját maga nyitotta ki a kérdéses lakás ajtaját, illetve, hogy részükre nem történt kulcsátadás. A jelentések szerint nem szólították fel a kulcsok átadására. V. M. f. törzsrőrmester jelentése szerint a gondnok a kulcsot még a jelenlétükben átadta valamelyik bejelentőnek - nem emlékezett kinek. K. V. A. r. őrmester szintén nem emlékezett, hogy ki kapta meg a kulcsot, illetve úgy nyilatkozott, hogy arra sem emlékszik, hogy odaadta-e valakinek, míg ők ott voltak, abban biztos, hogy az ő kezükbe nem került.

T.T. c. r. főtörzszászlós jelentésében úgy nyilatkozott, hogy a panaszos és a rendőrök bementek az egyik lakásba, majd kis idő múlva kijöttek. Ezt követően együtt mentek mindannyian a kérdéses lakáshoz, amelynek az ajtaját a panaszos kinyitotta. A lakást felforgatott állapotban találták, ezért fényképfelvételeket kezdtek készíteni. Az ő jelentése szerint a rendőrök távozását követően közölte a bátyja a gondnokkal, hogy ki fogja cseréltetni a zárat. A gondnok erre át

akarta adni a lakáskulcsot, de a bátyja ezt nem fogadta el, mondván, hogy abból úgyis van neki másik.

V. M. r. törzsőrmester a hanganyag tanúsága szerint a TIK-nek történő visszajelentés során úgy fogalmaz, hogy a közeli hozzátartozókat „beengedtük a lakásba”, illetve, hogy „felvilágosítottuk őket, hogy polgári peres úton majd intézik a dolgokat”. Az ügyeletes kérdésére később úgy válaszol, hogy csináltak fényképfelvételt a tartási szerződésről, viszont „a tulajdonjogot nem tudta nekem igazolna az úriember, ugye a tulajdoni lappal, így...így hát öö...beengedtük ugye a rokonokat, mint vélhető tulajdonosokat”. Az ügyeletes nyugtázza a visszajelentést, csak annyit kér, hogy az előzőleg említett rendőri jelentést majd írja meg.

V. M. r. törzsőrmestert nyilatkoztatták a hanganyag vonatkozásában. Az erről szóló jelentésben írtak szerint a panaszos nyitotta ki az ajtót, a kulcsot nem vették a kezükbe. Nyilatkozata szerint részéről ez egy rossz szóhasználat volt, amelynek okát nem tudta megmondani, illetve esetleg abból adódhatott, hogy a gondnokkal közösen beengedték őket.

A „20180304152659.wav” nevű felvétel a panaszos bejelentését tartalmazza, amelyet a rendőri intézkedést követően tett. A bejelentésben elmondja, hogy megtalálta a tulajdoni lapot, de „az állítólagos valótlán örökösök, akik a bútorokat örökölték, azok meg eltették a kulcsot, és most én vagyok így, hogy nem tudok bemenni az ingatlanba”.

Később elhangzik, hogy

„Elmentek már a kollegái, elmentek. Elmentek, és nem tudom kinek megmutatni (a tulajdoni lapot). Elvették a kulcsot, azt mondták adjam oda, mert ők a jogos örökösök.

Ön így is tett, átadta mindezt?

Odaadtam a kulcsot, persze a rendőrök jelenlétében odaadtam a kulcsot, de ez nem őket illeti (...)

De most Ön is ott van még a lakásban, nem?

- Nem, én lejöttem, mert nem akartam ottmaradni...(érthetetlen elharapott szófoszlány) (...)

És akkor az örökösök még ott vannak ugyebár a lakásban most.

- Hát, gondolom még ott vannak, hát, én eljöttem mondom, én nem akarok ottmaradni. Mindent fényképezgetnek, meg satöbbi, satöbbi (...)

A következő hanganyag (20180304152920.wav) a panaszos és a vezető ügyeletes között zajlik, ennek során a bejelentő elmondja, hogy megtalálta a tulajdoni lapot. A bejelentő a beszélgetés során úgy fogalmaz, hogy „az önök segítségével kiebrudaltak a lakásból”, majd később, hogy „én szeretném visszakapni a kulcsot, mert az nem az övék”, illetve az ügyeletes kérdésére, hogy mit szeretne visszakapni, úgy válaszol, hogy „hát a kulcsot, ami engem illet lakás”.

Az az állítás, hogy a panaszos konkrétan a rendőrök részére adta át a kulcsot, csak az ügyeletes és a szolgálatirányító parancsnok közötti beszélgetés során hangzik el, ekkor az ügyeletes úgy fogalmaz, hogy „elvették a srácok a kulcsot és odaadták a Törőéknek”.

A panaszos a beadványában a fenti beszélgetéseknek részben ellentmondva - miszerint „a rendőrök jelenlétében odaadtam a kulcsot” - már egyértelműen úgy nyilatkozik, hogy azt a rendőröknek adta át. Szintén részbeni ellentmondás, hogy a beadványban írtak szerint (szinte kizárólag) a rendőri intézkedés hatására esett el az ingatlan birtoklásának lehetőségétől, ezzel szemben a fent idézett, a bejelentését tartalmazó hanganyag szerint ő jött el a lakásból, nem akart ott maradni, miközben a bejelentők még ott tartózkodtak, és fényképeket készítettek.

A hanganyagok alapján a panaszos - amellett, hogy valóban az volt a célja, hogy a kulcsát visszakapja - nem konkrétan a kulcs átvétele érdekében jelent meg a rendőrkapitányságon, hanem az általa megtalált tulajdoni lapot szeretne volna bemutatni. Ezt támasztja alá Sz. T. r. törzssászlós jelentése is, aki úgy nyilatkozott, hogy a panaszossal a rendőrkapitányságon ő vette fel a kapcsolatot. Jelentése szerint nevezett elmondta a rendőri intézkedés körülményeit, és bemutatta a nála levő tulajdoni lapot. Tájékoztatást kért, hogy milyen lehetősége van az ügyben. Sz. T. r. törzssászlós bűnügyi szempontból értékelt a hallottakat, tájékoztatta a panaszost, hogy az általa elmondottak alapján magánlaksértés gyanúja merül fel, amely magánindítványra büntetendő.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján „A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni”.

A vizsgálat során beszerzett adatok értékelésével megállapítható, hogy az intézkedők közölték a felekkel, hogy vitás kérdéseket polgári peres úton tudják rendezni.

A megállapítottak alapján kétségtelen azonban, hogy a vizsgált rendőri intézkedésnek vannak hiányosságai, és az eset alapján a teljes állományra vonatkozó tanulságok vonhatók le.

A rendőrök által adott tájékoztatás a beszerzett adatok alapján nem volt teljes körű, illetve kellően pontos. Ha az lett volna, feltételezhető, hogy a panaszos nem az általa megtalált tulajdoni lapot próbálja mindenáron bemutatni a rendőrségen, hiszen nem ezen irat létén vagy nemlétén kellett (volna) alapulnia a rendőri intézkedésnek. A tájékoztatás annyiban viszont megfelelő volt, hogy a panaszos tudomására hozták, hogy ingatlanban levő tárgyak nem képezik a tulajdonát. Az intézkedés ezen szakaszában még fel sem merült az, hogy a bejelentők később ki fogják cserélni a zárat, az ekkor rendelkezésre álló adatok szerint ők voltak, akik úgy érezték, hogy jogsérelem érte őket, ők kérték a rendőri segítséget.

T. T. a nagynénje elhalálózása kapcsán feljelentést tett a S. város Rendőrkapitányságon a Btk. 167. §-ba ütköző és aszerint minősülő gondozási kötelezettség elmulasztása büntett gyanúja miatt, a nyomozás a G. város Rendőrkapitányságon van folyamatban*. bü. számon.

Összességében megállapítható, hogy a rendőröknek egy bonyolult tényállású ügyben kellett a helyszínen rendelkezésre álló ismeretek alapján gyors döntést hozni. Az eljárók a rendelkezésemre álló adatok szerint nem szólították fel a panaszost a lakás kinyitására, csak tájékoztatást adtak arról, hogy (idézve az alap rendőri jelentésből) „a hozzátartozóknak joguk van a lakásba bejutni, illetve a hölgy személyes dolgaihoz”. Nem használtak kényszerítő eszközt, kényszert, fenyegetést. A rendelkezésre álló adatok szerint nem követtek el olyan szándékos cselekedetet, amelynek célja az lett volna, hogy a felek bármelyikét előnyben részesítsék a másikkal szemben.

Még ha tevékenységük részben szakszerűtlennek is tekinthető, a r. ezredes véleménye szerint nem követtek el büncselekményt, illetve fegyelmi eljárás elrendelését sem érzi indokoltnak. Szükségesnek tartja azonban a tanulságok levonását, és a teljes személyi állománnyal történő ismertetését, a hasonló esetek elkerülése céljából.

2) K. Zs. r. ezredes a Testület megkeresésére válaszolva előadta, hogy a rendőri intézkedés alapjául a Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központjába érkezett állampolgári bejelentés szolgált, a bejelentő T. T. volt. A bejelentésről a Robotzsaru Neo Ügyeleti moduljában az alábbi bejegyzés került rögzítésre: „2018.03.04-én 13:53 órakor T. T. *

telefonszámról bejelentést tett a Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint S. város, P. O. út *. helyen, nagynénje meghalt és az eltartási szerződéssel rendelkező férfi, aki a ház gondnoka, önhatalmúlag kicserélte a zárat, így a bejelentő és a testvére, mint törvényes örökösök nem tudnak bejutni az ingatlanba. A bejelentő nem tudott erről a szerződésről, a gondnok szintén a helyszínen van.”.

Az érintett rendőr nyilatkozata szerint először a bejelentővel vették fel a kapcsolatot a lépcsőház előtt, majd felkeresték a panaszt. A panaszossal közölték, hogy az ügyelet küldése alapján jelentek meg, mert a bejelentés szerint nem engedi be az örökösöket a lakásba. A panaszos erre azonnal válaszolva közölte, hogy a lakás az övé, mert eltartási szerződést kötött az elhunytal. A helyszínre irányított rendőrök nyilatkozata szerint a bejelentők elmondták részükre, hogy ők az elhunyt legközelebbi hozzátartozói, de nem tudnak bejutni a lakásba, mert a gondnok lecserélte a zárat. A rendőrök közölték a bejelentőkkel, hogy felkeresik a gondnokot, de ha nem nyitja ki az ajtót, ha nem engedi be őket a lakásba, akkor nem kényszeríthetik, ez esetben feljelentést kell tenniük a rendőrkapitányságon. Ezt követően a rendőrök felvették a kapcsolatot a ház gondnokával, aki behívta őket a lakásba ahol tartózkodott, a bejelentők a lépcsőházban maradtak. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy eltartási szerződést kötött a hölgygel, ezért a rendőrök kérték az erről szóló iratok bemutatását.

Átmentek egy másik lakásba, ahol a panaszos bemutatta a szerződést, az illeték megfizetéséről szóló iratot, illetve a tulajdoni lapot, amelyen azonban tulajdonosként még az elhunyt B. J.-né szerepelt. A rendőrök az iratok alapján megállapították azt is, hogy az elhunyt lánykori (vezetéknéve T., ami megegyezik a bejelentők vezetéknévével).

A rendőri jelentés szerint ezt követően közölték a panaszossal, hogy „függetlenül attól, kié a lakás, a benne levő ingóságok, személyes holmik a hozzátartozókat illetik”. Erre a gondnok úgy nyilatkozott, hogy „rendben van”, illetve a lakás kinyitása előtt a bejelentők közlésére, miszerint most szeretnék megnézni, szintén úgy nyilatkozott, hogy „rendben van”.

A lakás ajtaját a gondnok kinyitotta és beengedte őket. A lakásban a bejelentők fényképezni kezdték a tárgyakat, a rendőri jelentés szerint V. M. r. törzsőrmester a gondnoknak tanácsolta, hogy ő is készítsen fényképeket az esetleges későbbi viták elkerülése érdekében, melyre a panaszos úgy válaszolt, hogy nem szükséges.

A lakásban a bejelentők többször felszólították a gondnokot, hogy adja át részükre a kulcsot, aki azonban azt a rendőröknek akarta adni. A rendőrök nyilatkozata szerint ők tájékoztatták, hogy a kulcsot nem vehetik át. Tájékoztatót adtak továbbá arra vonatkozóan, hogy az ingatlan tulajdonjogának kérdésében nem hozhatnak döntést, javasolták, hogy a lakásban található tárgyakkal kapcsolatban egyezzenek meg egymással. A rendőri jelentés szerint nem szólították fel a panaszost a kulcs átadására és a lakás kinyitására, nevezett ezt a részére adott első tájékoztatót követően, gyakorlatilag önként tette meg.

A lakás fényképezése közben a gondnok közölte, hogy elmegy és keres még papírokat, ekkor a rendőrök közölték vele, hogy megteheti, de ők a lakás tulajdonjoga kérdésében nem tudnak döntést hozni, az ügyben nem tudnak többet tenni, részükről az intézkedést befejezték. A gondnok ettől függetlenül elment, a rendőrök pedig lementek a lépcsőház elé. Itt a panaszos újra felkereste őket, és ismét bemutatta ugyanazokat az iratokat, amelyeket már előzőleg is, ezért ismét elmondták neki, hogy az örökösöknek az ingóságukhoz joguk van, hiszen a szerződés csak a lakásra vonatkozik, amennyiben nem tudnak egymással megegyezni, a bíróság rendelkezik hatáskörrel vitájuk eldöntésére.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak”.

A rendőri intézkedés kezdeményezése a Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység- Irányítási Központjába érkezett bejelentés alapján jogszerű volt.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján „A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni”.

E szakasz (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne”.

Az intézkedés során a rendőrök mindkét felet felvilágosították jogaikról és kötelezettségeikről. Nem rendelkeztek hatáskörrel döntést hozni az ingatlan tulajdonjoga tekintetében, azonban helyesen állapították meg, hogy a részükre bemutatott iratok csak az ingatlan tulajdonjogára vonatkozóan tartalmaztak rendelkezéseket, az ingóságokra nem, így azok nem képezik a panaszos tulajdonát. Az alapján, hogy a gondnok lecserélte a zár art és a lakásba a bejelentők nem tudtak bejutni, továbbá, hogy be sem akarta engedni őket - ahelyett, hogy megpróbált volna megegyezni egymással -, a rendőrök arra a megállapításra jutottak, hogy a magánérdek védelme számottevően megnehezülne a rendőri segítség nélkül. E segítség kizárólag a felek felvilágosításában nyilvánult meg, egyéb rendőri intézkedésre nem került sor.

A rendőrök részére bemutatott - és általuk lefényképezett - tulajdoni lapon a lakás tulajdonosaként az elhunyt B. J.-né szerepelt, akinek a lánykori neve (vezetéknéve) T..

A panaszbeadvány tartalma szerint a panaszos a lakás kulcsát a rendőröknek adta át, az intézkedés napján készült rendőri jelenés tartalma szerint nem így történt, azt a bejelentőnek adta oda. A rendőrök által készített kiegészítő jelenések egyaránt azt tartalmazzák, hogy részükre kulcsátadás nem történt, illetve, hogy nem szólították fel a kulcsok átadására, csak felvilágosították arról, hogy az örökösöknek az ingóságok megtekintéséhez, felméréséhez joguk van. Ezen ellentmondást az általunk lefolytatott eljárás során nem volt lehetséges tisztázni, az azonban megállapítást nyert - ezt a panaszos sem cáfolja - hogy a kulcs még az intézkedés során odakerült a bejelentőhöz, mindenki által ismertén, abból a célból, hogy felmérjék a lakásban található ingóságokat, személyes tárgyakat.

A rendőrök intézkedése az ORFK által kiadott 29000/48208/2014. Ált. számú módszertani útmutatóban foglalt szempontoknak megfelelt abban a tekintetben, hogy (1) a helyszínen tartózkodók jogcímét megpróbálták a lehető legnagyobb mértékben tisztázni. A feleket meghallgatták, a részükre bemutatott iratokat megtekintették, azokról fényképet is készítettek. (2) A helyszíni intézkedéskor szabálysértés vagy bűncselekmény gyanúját nem tudták megállapítani, így az esetről jelentést készítettek, feljelentést nem tettek. (3) A magánérdek védelme számottevően megnehezült volna, ha nem nyújtanak segítséget a bejelentőknek ahhoz, hogy a lakásban levő tárgyakat felmérjék, akik eleve azért kérték az intézkedést, mert a lakásba nem tudnak bejutni, az ajtó zárját a tudomásuk nélkül lecserélték, a gondnok nem engedi be őket.

A rendőröknek az intézkedés során - mivel ilyen tartalmú kijelentés senki részéről nem hangzott el - nem volt tudomásuk arra vonatkozóan, hogy a bejelentők a bejárati ajtó zárját ki fogják cserélni. Ez ügyben a fentebb már írtak szerint büntetőeljárás van folyamatban, de ezen utólagos

cselekedet nem eredményezi azt, hogy az alap rendőri intézkedés már eleve jogszerűtlen, vagy részrehajló lett volna.

Az intézkedésről hang, vagy képfelvétel nem készült.

T. T. a nagynénje elhalálása kapcsán feljelentést tett a S. város Rendőrkapitányságon a Btk. 167. §-ba ütköző és aszerint minősülő gondozási kötelezettség elmulasztása büntett gyanúja miatt. Az ügyet elfogultság miatt szintén felterjesztették a megyei rendőr-főkapitányságra, így a nyomozás lefolytatására elsőként a M. város Rendőrkapitányság; majd ismételt - a M. város Rendőrkapitányság általi - felterjesztést követően a G. város Rendőrkapitányság került kijelölésre.

3) V.M. r. törm. és a K. V. A . r. örm. 2018. március 4-én kelt jelentésében előadta, hogy a TIK utasítására jelent meg a P.O. u. 30. számnál. a helyszínen T. T. és a testvére, illetve annak élettársa fogadta. T-ék elmondták, hogy február 28-án meghalt a nagynénjük, B. I.-né. Ezt az információt aznap tudták meg egy ismerős által. A hír miatt megjelentek a lakásnál és tapasztalták, hogy a kulcs, ami eddig nyitotta az ajtót, most már nem nyitja. Beszéltek a ház gondnokával (a panaszsossal) aki, azt mondta nekik, hogy eltartási szerződést kötött az idős hölgygel, így őt illeti meg a lakás. Elmondták, hogy ők a hölgy legközelebbi hozzátartozói így joguk van a lakásba bejutni, illetve a hölgy személyes dolgaihoz. Elmondták még, hogy az úr több lakást is, így szerzett meg a házban. Beszéltek a gondnokkal, aki elmondta részükre, hogy eltartási szerződést kötött a hölgygel, és a lakás őt illeti meg. Ezt a szerződést az úr megmutatta, illetve az illeték megfizetéséről szóló papírt, és a tulajdoni lapot is mutatott, a tulajdoni lapon az úr neve nem szerepelt, így számukra azt, hogy valóban ő a tulajdonos igazolni nem tudta.

Közölték a férfival, hogy a hozzátartozóknak joguk van a lakásba bejutni, illetve a hölgy személyes dolgaihoz. A gondnok mondta, hogy a lakásba bemehetnek a lakásba, készíthetnek fényképeket az ingóságokról és azok állapotáról, majd később a kulcsot is átadta részükre. A feleknek adott felvilágosítás után távoztak a helyszínről.

4) K.M.A. r. törm. 2018. április 19-én kelt jelentésében előadta, hogy aznap értesítette A. G. r. örgy, hogy egy korábban tett intézkedése ellen panasz érkezett.

Az intézkedés 2018.03.04-én volt V. M. r. törm.-rel a P.O. utcában egy tulajdoni vita kapcsán.

A panasz a tulajdoni jog, illetve a kulcsok átadása miatt érkezett.

A helyszínen a rendőrök a tulajdonjogot nem állapították meg. Számunkra a ház gondnoka mutatott több papírt, melyekről fényképfelvételt készített, de egyik papír sem bizonyította a tulajdonjogát. A személlyel a r. törm. közölte, hogy a bejelentők T-ék az elhunyt hozzátartozói, ezért joguk van a személyes dolgaikhoz, illetve az ingóságokhoz. A gondnok ezt tudomásul vette és kinyitotta az ajtót. A kulcsot a rendőröknek nem adta át. Azt nem tudja kinek adta át, de annak átadására nem a rendőrök szolgáltatták fel. Mind a két felet felvilágosították. A lépcsőház előtt még oda jött hozzájuk a gondnok, és mutatta azokat a papírokat, amiket már egyszer megmutatta. Ismét felvilágosították, majd távoztak a helyszínről.

5) V. M. r. törm. a korábbi jelentését a Testület megkeresésére 2018. május 16-án kiegészítve előadta, hogy az ügyelet küldötte ki őket a Prohászka O. útra. A küldésnél is mondták, hogy ne lepődjenek meg, hogy a bejelentő ismerős lesz.

A helyszínen a lépcsőház előtt várta Őket T. T., és a vele levő két személy testvére T. T. I., illetve annak párja T. V.. T. T. a Közlekedési Osztályon dolgozik, ismeri a r. törm. Elmondták, hogy nem tudnak bejutni a lakásba, és hogy a gondnoknál van a kulcs. Mondták, hogy volt nekik kulcsuk a zárhoz, de az már nem nyitotta. Ekkor talán még nem is mondták, hogy a gondnok lett a lakás tulajdonosa, erre már nem emlékszik a r. törm..

T.-ekkel közösen felmentek az egyik lakáshoz, ahol a gondnok volt. Bekopogtak, kinyitotta az ajtót, a rendőröket behívta. A bejelentők kint várakoztak.

Köszöntek, elmondták, hogy az ügyelet küldte, mert állítólag nem engedi be a lakásba az örökösöket. Erre egyből mondta, hogy eltartási szerződést kötött, és a lakás az övé. Kérték, hogy a papírokat mutassa meg. Ezután átmentek egy másik lakásba, mert ahol először voltunk, az az édesanyjáé volt. Ott előkereste a papírokat, melyeket lefotóztak. A tulajdoni lapon B. I.-né szerepelt, mondták, hogy ez alapján mi nem tudjuk eldönteni, hogy tényleg az övé. Valamelyik iraton szerepelt a T. név, a r. törm. már nem emlékszik melyiken, és lehet, hogy a kapucsengőn vagy az ajtón is. Mondták neki, hogy függetlenül attól, hogy kié a lakás, a benne levő ingóságok, személyes holmik a hozzátartozókat illetik.

Azt mondta, hogy jó, rendben van, az ingóságokat elvihetik, ő odaadja. Ezzel nem vitatkozott. Elővette a kulcsot, együtt átmentek a lakáshoz. Ott mondták a T.-ék, hogy most szeretnék megnézni, erre is mondta, hogy jó rendben van. Ezután a lakás ajtaját a gondnok kinyitotta. T.-ék bementek, és elkezdtek fotózni a tárgyakat. A r. törm. mondta a gondnoknak, hogy ő is készítsen fotót, nehogy utólag valami vita legyen, erre azt mondta, hogy nem szükséges.

A lakásban a gondnok és T-ék között volt némi szóváltás, de nem komoly. T.-ék sérelmezték, hogy miért nem szólt nekik, hogy meghalt a nagynéni, és hogy miért cserélte le a zárat. Többször kérték, hogy adja oda nekik a kulcsot. A gondnok a rendőröknek akarta azt átadni, de ő mondták neki a rendőrök, hogy nem vehetik át. Elmondták, hogy ők nem dönthetnek a tulajdonjog kérdésében, és hogy a benti tárgyakkal kapcsolatban egyezzenek meg. A gondnok végül valakinek odaadta a kulcsot, de a rendőr már nem tudja, hogy kinek. Nem szólították fel arra, hogy adja át a kulcsokat és arra sem, hogy nyissa ki az ajtót, mert ezt a legelső tájékoztatásnál megértette.

A gondnok ezután közölte, hogy visszamegy a lakásába és keres még iratokat. Mondták, hogy jó, de részükről nem tudnak többet tenni, mert a tulajdonjogban nem dönthetnek. Mondta a r. törm. neki hogy ha megtalálja, akkor fáradjon be a rendőrségre. Elmondták azt is, hogy az intézkedés ellen panasszal élhet.

A gondnok elment, ők pedig lementek a ház elé. Ott a kolleganő rágyújtott, eközben odajött még egyszer a gondnok, és megmutatta ugyanazokat a papírokat, amiket fent. Ugyanazt mondták neki mint fent, hogy a T.-ék az örökösök, nekik az ingóságokhoz joguk van, és hogy majd a bíróság eldönti, ha nem tudnak egymással megegyezni.

Pontosan már nem emlékszik szó szerint a r. törm., hogy mit mondott, de ezek történtek és hangzóttak el. Arra emlékszik, hogy a T-nek már az elején mondta, hogy rendben, felmegy a gondokhoz, de ha nem nyitja ki az ajtót, nem engedi be, ők nem tudnak mit tenni, nem kényszeríthetik. Ha így lesz, akkor be kell mennie a kapitányságra feljelentést tenni.

6) A rendőrség megküldte az illetékkiszabásáról szóló határozatot, a tartási szerződést és a panaszos által bemutatott tulajdoni lapot, amelyen tulajdonosként a néhai szerepel.

7) A megyei rendőrfőkapitány átiratában előadta, hogy a Független Rendészeti Panasztestület eljárásáról hivatalból értesülve, megvizsgálta az elsőfokú határozat meghozatalát megelőző eljárás iratait. Ennek során észlelte, hogy a S. város Rendőrkapitányság Mészáros József feljelentés tárgyú beadványának tartalmát tévesen értelmezve, erre irányuló kifejezett ügyféli kérelem hiányában indított panaszeljárást. Mindezt a S. város Rendőrkapitányságra érkezett

beadvány tartalmán túl az is alátámasztja, hogy a panaszos ugyanazon a napon egyúttal a Független Rendészeti Panasztestületől kérte a rendőri intézkedés kivizsgálását.

Figyelemmel arra, hogy a S. város Rendőrkapitányság panaszügyben hozott határozata, a törvény alapján csak kérelemre indítható eljárásban hivatalból meghozott döntés miatt jogszabálysértő, ezért az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 121. § (1)-(2) bekezdésében foglaltak alapján felügyeleti eljárást kezdeményezett a rendőrfőkapitány, melyben intézkedek a jogszabálysértő hatósági döntés megsemmisítése iránt.

8) A rendőrség megküldte az elsőfokú döntés megsemmisítéséről szóló határozatot.

9) A megküldött esetlap tanúsága szerint a bejelentő közölte, hogy ők a törvényes örökösök és a gondnok, akivel eltartási szerződése volt a néhainak lecserélte a lakás ajtajának a zárját, így nem tudnak bemenni a lakásba. Rendőri segítséget kértek. A bejelentés szerint ők nem tudtak az eltartási szerződésről.

10) A másik megküldött esetlap szerint a panaszos megtalálta a tulajdoni lapot, ezért a S. város Rendőrkapitányságra irányították egyeztetés végett.

11) A megküldött hanganyagokon az alábbi hallható:

a) T.T. rendőri intézkedést kér egy jogi vitához. Elmondja, hogy szerdán meghalt a nagynénjük, amiről ma szereztek tudomást és mint jogos törvényes hozzátartozók és majd örökösök nem jutnak be a lakásba, mert ki van cserélve a zár. A gondnoknak tartási szerződése van és ki van cserélve a zár (Háttérben hallatszik, hogy ki lett cserélve a zár, mert elrontotta a bejáratot.) Van egy tartási szerződése, amit mutogat a gondnok, de a bejelentők a törvényes örökösök. Próbálták vele kinyitattni a lakást, de ennek nem tesz eleget.

b) A másik hanganyagon az ügyeletes a P.O. 30-hoz irányítja a rendőröket, mondván, hogy meghalt a tulaj és az eltartási szerződéssel rendelkező és az örökösök vitatkoznak egymással a helyszínen. Később az ügyeletes közli a rendőrrel, hogy ne lepődjön meg, ha ismerős arccal találkozik.

c) A harmadik hanganyagon a rendőr az ügyeletesnek jelent, hogy az állítólagos örökös (vagy hát akire vélhetően a néni ráírta az ingatlant) nem tudta tulajdoni lappal igazolni, hogy ő a tulajdonos. A bejelentők közeli hozzátartozók, ezt igazolták a rendőröknek, őket viszont „beengedtük a lakásba”. Csináltak felvételeket a lakásban. Felvilágosították őket, hogy polgári peres úton rendezhetik a vitát. A tartási szerződést látta a rendőr, csinált róla fényképfelvételt, viszont tulajdoni lapot nem tudott mutatni, így „beengedték a rokonokat, mint vélhető tulajdonosokat”.

d) A felvételen a panaszos hívta a segélyhívót, ahol elmondja, hogy a rendőrök azt mondták neki, hogy tulajdoni lappal kell igazolnia a tulajdoni lapját, megtalálta a lapot, de már elmentek a rendőrök. A jogosulatlan örökösöknek átadta a kulcsot a rendőrök jelenlétében, mert azt mondák, hogy adja oda, de ez nem őket illeti. A panaszos elmondta, hogy ő lejött, mert nem akart ott lenni, amíg fényképeznek. Ő eltartotta a nénit, a gyógyszereit meg a többit, de most neki kell bizonygatnia. A rendőröknek mutatta a Nav-os levelet is, hogy neki kellett befizetni az illetéket az ügylet után, de azt mondták az kevés. Mire a telefonkezelője közli, hogy már pedig az szokta befizetni, aki örököl. A panaszos érti, hogy a rendőrök nem ügyvédek, de hát mégis. Ezután a panaszost átkapcsolják egy rendőrtiszthez.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, XIII. cikkben rögzített tulajdonhoz való jogát és a XV. cikkben foglalt diszkrimináció tilalmát az alábbiak szerint.

1) A rendőrök intézkedési kötelezettsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat tette.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A Szabs. tv. 139. § (1) bekezdése szerint a magánlaksértés szabálysértését követi el az, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére vagy megtévesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki más akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

a) A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy telefonos bejelentés érkezett a rendőrkapitányságra egy ingatlannal kapcsolatos.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy a felek valamelyike a magánlaksértés szabálysértését követi el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A rendőrök segítségnyújtási kötelezettségét az Rtv. 24. § (1)-(2) bekezdése rendezi, eszerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A rendőri jelentések szerint miután a helyszínen megjelentek és meghallgatták a bejelentőket, akik magukat a néhai hozzátartozójának vallották, majd lementek a panaszoshoz, aki csak egy illetékkiszabásról szóló határozatot, illetve egy tartási szerződést tudott felmutatni. A rendőrök tulajdoni lap hiányában nem tudtak meggyőződni a tulajdonjogáról, ezért tájékoztatták, hogy a hozzátartozókat be kell engedni az ingatlanba, mert joguk van oda bemenni. A gondnok a rendőröknek akarta azt átadni, de ő mondták neki a rendőrök, hogy nem vehetik át. Elmondták, hogy ők nem dönthetnek a tulajdonjog kérdésében, és hogy a benti tárgyakkal kapcsolatban egyezzenek meg. Miután a panaszos beengedte a bejelentőket, a rendőrök elhagyták a helyszínt.

A jelen helyzetben tehát egy meglehetősen komplex jogi problémát kellett a rendőröknek a helyszínen felmérni. Egyrészt több személy jelent meg a helyszínen, akik a korábban a lakásban lakó néhai B. I.-né hozzátartozóinak mondták magukat, másrészt a tartási szerződés alapján a lakás tulajdonosaként fellépő gondnok. Ugyanakkor, ha a komplex jogi helyzet teljes feltárása nem is, az azonban elvárható volt a rendőröktől, hogy a tényeket a helyszínen minél alaposabban próbálják meg feltárni, különös figyelemmel, hogy a helyszínen kötelesek megadni a hatáskörökkel, illetve az esetleges szabálysértésekkel, bűncselekményekkel kapcsolatos jogi tájékoztatást a feleknek.

A rendelkezésre álló iratok szerint e tekintetben az intézkedő rendőrök többszörösen mulasztottak. Egyrészt az iratokból nem tűnik ki, hogy bármilyen módon ellenőrizték volna, hogy a néhai B. I.-né és a bejelentők bármilyen rokoni kapcsolatban állnak-e, önmagában a vezetéknev azonossága nem elegendő ehhez. Másrészt az egyszerű állampolgártól is elvárható, nem hogy a jogalkalmazótól, hogy tisztában legyen azzal, hogy önmagában a hozzátartozó minőség nem alapozza meg az öröklést, a hagyaték tulajdonjogának az átszállását [mivel pl. a törvényes öröklés oldalág esetében (nagynéniként jelölték meg a néhait) egyrészt egyébként is korlátozott, másrészt nem lehet kizárni, hogy ne lenne az oldalágot megelőző egyenes ági rokon, harmadrészt az örökhagyó még életében számos módon rendelkezhetett az ingóságai tekintetében, negyedrészt bizonyos összeghatár felett kötelező a hagyatéki eljárás lefolytatása az ingóságok tekintetében is]. Ennélfogva a rendőröknek az a tájékoztatása, hogy a hozzátartozóknak joguk van az ingóságokhoz, nyilvánvalóan téves, pontatlan és akár károkozásra is alkalmas.

Továbbá noha az előadások ellentmondásosak a tekintetben, hogy a rendőrök felszólították-e a panaszost a kulcs átadására, az mindenképpen megállapítható, hogy a kulcsátadására a bejelentőknek a téves rendőri tájékoztatás hatására került sor.

Egyúttal megjegyzi a Testület, hogy a jelentéshez csatolt tartási szerződés teljes bizonyító erejű magánokirat, így ellentétes bizonyításig teljes bizonyító erővel bizonyítja, hogy az okirat aláírója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetve elfogadta vagy magára kötelezőnek ismerte el. Emiatt tehát önmagában is (de a vagyonszerzésiilletéket megállapító, közokiratnak minősülő határozattal együtt pedig még inkább) alkalmas volt a tulajdonjog igazolására, a tulajdoni lap másolata nélkül is. Ekörben szintén téves volt a rendőrök tájékoztatása a felek felé.

A rendelkezésre álló információk alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrök nem eleget tettek sem a tények helyszíni feltárására vonatkozó intézkedési kötelezettségüknek, sem pedig az Rtv. 24. §-ában előírt tájékoztatási kötelezettségüknek, ezért ennek kapcsán sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, illetve a tulajdonhoz való joga.

2) Tekintettel arra, hogy a panaszos utalt rá a beadványában, hogy a történetek alakulásában szerepet játszhatott, hogy az egyik bejelentő rendőrként dolgozik, a Testület indokoltnak látta a részrehajlás követelményének teljesülése tekintetében is lefolytatni a vizsgálatot.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlásmentes intézkedés követelményét az Rtv. IV. fejezetében, a rendőrség működésének általános elveire és szabályaira vonatkozó cím alatt szabályozza.

A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

Az intézkedő rendőr úgy nyilatkozott jelentésében, hogy már előre jelezték felé, hogy ne lepődjön meg, ha a helyszínre ér, mert ismerős lesz a bejelentő, illetve előadta, hogy valóban ismeri az egyik bejelentőt, akik a közlekedési osztályon dolgozik.

A Testület a fentiekben már kifejtette, hogy míg az intézkedő rendőr az egyik féltől (a rendőrtől és a két társától) minden további bizonyíték nélkül elfogadta, hogy a néhai rokonai, sőt várományi örökösei, addig a másik féltől a teljes bizonyító erejű magánokirat, illetve a hivatalos irat ellenére sem fogadta el, hogy bizonyosan az ingatlan tulajdonosa.

Mindezek alapján, illetve az intézkedés során tapasztalható egyéb pontatlanságok és szabálytalanságok alapján a Testületben az a meggyőződés alakult ki, hogy az intézkedés nem felelt meg a részrehajlás-mentesség követelményének.

Erre tekintettel a Testület álláspontja szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga és a diszkriminációmentesség tilalma.

IV.

A Testület állásfoglalása szerint az ügyben a rendőröknek fennállt az intézkedési kötelezettsége, ugyanakkor ennek az intézkedési kötelezettségnek nem megfelelően tettek eleget, a feleknek többszörösen téves tájékoztatást adtak, így sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga és a tulajdonhoz való joga is. Az intézkedés során sérült továbbá a részrehajlás-mentesség követelménye is, ami a tisztességes eljárás jogának ismételt sérelmét okozta a panaszos oldalán.

A megvalósult alapjogsértések a Testület megítélése szerint elérték a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2019. április 4.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület